

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.167/2026/16.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2026. május 4. napján megtartott tanácsülés alapján meghozta a következő

végzést:

A kábítószer birtoklásának büntette miatt vádlottl ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék 2025. december 3. napján kihirdetett 3.B.39/2025/42. számú ítéletét *helybenhagyja* azzal, hogy

az elkobozni rendelt kábítószer szakértői vizsgálatára a Nemzeti Szakértői és Kutató Központ Kábítószervizsgáló Szakértői Intézetében 29200-801/22407/2024. szak. számon került sor;

az elsőfokú eljárás során felmerült további 256.334,- (kettőszázötvenhatezer-háromszázharmincnégy) forint büntügyi költséget az állam viseli.

vádlottl vádlott által 2025. december 4. napjától 2026. május 4. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt a vele szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

Kötelezi vádlottl vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 1.400,- (egyezer-négyszáz) forint büntügyi költség megfizetésére, míg a fennmaradó 67.268,- (hatvanhétézer-kettőszázhatvannyolc) forint büntügyi költséget az állami viseli.

A végzéssel szemben fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

[1] A Szegedi Törvényszék a 2025. december 3. napján kihirdetett 3.B.39/2025/42. számú ítéletével a 2024. július 19. napjától őrizetben, majd 2024. július 20. napjától letartóztatásban lévő vádlottl vádlottat kábítószer birtoklásának büntette [Btk. 178. § (1)

bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés c) pont] miatt 7 év szabadságvesztésre és 7 év ország területéről történő kiutasításra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani, továbbá megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a vádlott által 2024. július 19. napjától 2025. december 3. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt. A törvényszék a vádlottal szemben a nyomozás során lefoglalt mindösszesen 55.500 valuta erejéig vagyonekbezártást rendelt el, továbbá rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor az alábbiak szerint:

a vármegyei főügyészség – a következőes vádhatósági gyakorlatra hivatkozással – vádlottl vádlott terhére, súlyosítás végett, hosszabb tartamú és az irányadó középértékhez jobban közelítő, fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés, valamint mindezekhez igazodóan hosszabb tartamú kiutasítás kiszabása érdekében;

vádlottl vádlott a kiszabott büntetés enyhítése érdekében; míg

a vádlott védője egyrészt a kiszabott büntetés enyhítése, másrészt pedig a vagyonekbezártás mellőzése érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A Csongrád-Csanád Vármegyei Főügyészség képviselője a fellebbezésének írásbeli indokolásában a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és kiutasítás tartamát egyaránt aránytalanul enyhének minősítette, mivel álláspontja szerint azok nem igazodnak kellőképpen az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokához, továbbá nem szolgálják megfelelően a büntetés generálpreventív céljait. Sérelmezte, hogy a törvényszék indokolatlanul nagy jelentőséget tulajdonított a vádlott büntetlen előéletének és a bűnösség beismerésének, ugyanakkor nem értékelte kellő súllyal a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények helyi és országos elszaporodottságát. Mindezek alapján – a vádhatóság megítélése szerint – a büntetési célokat hosszabb, az irányadó középértékhez jobban igazodó tartamú szabadságvesztés és annak tartamához igazodóan ugyancsak hosszabb tartamú kiutasítás szolgálná megfelelően. A fellebbezés indokolásában kifejtettek szerint a törvényszék indokolatlanul határozott meg egyet enyhébb – tehát az irányadó fegyház helyett börtön – végrehajtási fokozatot, mivel a külföldi bűnelkövetőkkel szemben végrehajtott szabadságvesztésre eleve speciális, kedvezőbb szabályok vonatkoznak.

[4] vádlottl vádlott védője a fellebbezésének írásbeli indokolásában rámutatott arra, hogy megítélése szerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében nem kellő súllyal értékelte a vádlott személyiségét, családi körülményeit és őszinte megbánással párosuló

beismerő vallomását, ezen körülmények ugyanis meglátása szerint enyhébb büntetés kiszabását indokolják. A vagyoneklobzással összefüggésben a védő arra hivatkozott, hogy a szóban forgó pénzösszeg a vádlott megtakarítása volt, ennek igazolása azonban – a vádlott speciális helyzetéből fakadóan – bizonyítási nehézségekbe ütközött. A kifejtettek alapján a védő egyrészt a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és kiutasítás tartamának enyhítését, másrészt pedig a vádlottal szemben elrendelt vagyoneklobzás mellőzését indítványozta.

[5] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.244/2025/24. számú átiratában a vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezést azzal a helyesbítéssel tartotta fenn, hogy annak indokolásából a kiutasítás súlyosítására vonatkozó részben az „annak tartamához igazodó” részt mellőzte, egyebekben a fellebbezést – az indokolással egyezően – fenntartotta, míg a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. A fellebbviteli főügyészség képviselője a súlyosító körülmények helyesbítésére tett indítványán túlmenően rámutatott arra, hogy megítélése szerint a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és kiutasítás tartama egyaránt eltúlzottan enyhe, azok nem igazodnak kellőképpen az irányadó bűnösségi körülményekhez, az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokához, ezért azok súlyosítása indokolt. A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség képviselője összességében tehát arra tett indítványt, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és kiutasítás tartamát súlyosítsa; állapítsa meg azt, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház; egyebekben pedig az elsőfokú ítéletet hagyja helyben azzal, hogy az elsőfokú eljárás során felmerült további 230.478,- Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

[6] Az ítéltábla a bejelentett fellebbezéseket egyik irányban sem tartotta alaposnak, míg a fellebbviteli főügyészség átiratában kifejtettek részben helytállóak.

[7] A másodfokú bíróság a fellebbezéseket tanácsulésen bírálta el [Be. 598. § (2) bekezdés].

[8] Tekintettel arra, hogy a fellebbezések bejelentésére a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja és részben – a vagyoneklobzás elrendelését sérelmező védői fellebbezés tekintetében – a b) pontja alapján került sor, ezért a másodfokú bíróság – a Be. 590. § (3) bekezdésére figyelemmel – az ítéletnek csak a fellebbezésekkel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül [korlátozott felülbírálat].

[9] A korlátozott felülbírálat azonban – a Be. 590. § (5), (5a) és (7) bekezdéseiben rögzített keretek között – kiterjedt az elsőfokú bírósági eljárásra, illetve ennek körében azon eljárási szabályok megtartásának vizsgálatára, amelyek megsértése esetén az ítéletet a Be. 607. § (1) bekezdése, a Be. 608. § (1) bekezdése, valamint a Be. 609. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül kell helyezni; továbbá a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására, illetve az egyszerűsített

felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre vonatkozó rendelkezésekre is. Ennek eredményeként az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést.

[10] A korlátozott felülbírálatra figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát nem vizsgálta, és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította [Be. 591. § (2) bekezdés a) pont].

[11] A törvényszék az általa megállapított – megalapozottságát illetően a másodfokú bíróság által a fentiekben írtak szerint nem vizsgálta – tényállás alapján helyesen következtetett vádlottl vádlott bűnösségére, és a terhére megállapított bűncselekmény jogi minősítése is mindenben megfelelt a büntető anyagi jog szabályainak. Az elsőfokú bíróság jogi minősítéssel kapcsolatos indokolása teljeskörű, magas szakmai színvonalú, az irányadó bírói gyakorlatot is megjelenítő és kimerítően részletes volt, a törvényszék által kifejtettekkel az ítéltábla – annak szükségtelen megismétlése nélkül – maradéktalanul egyetértett.

[12] A jogi indokolás körében csupán két kisebb – feltehetően elírásra visszavezethető – korrekciót igénylő megállapítás volt, amelyeket az ítéltábla az alábbiak szerint helyesbített. Egyrészt, a lefoglalt anyagok legkevesebb 679 gramm kokain-bázis tartalma a *különösen jelentős* mennyiség 169,75 %-a volt, e tekintetben tehát az elsőfokú ítélet [18] bekezdése félreérthető megfogalmazást tartalmazott. Másrészt, a vádlott által az országba behozott 3,92 gramm meszkalin-bázis tartalmú kábítószer a különösen jelentős mennyiség *alsó* határát nem haladja meg, annak 0,56 %-át teszi ki {elsőfokú ítélet [19] bekezdés}.

[13] Ami a büntetés kiszabásának felülbírálatát illeti, az elsőfokú bíróság által túlnyomórészt teljeskörűen és helyesen számba vett bűnösségi körülmények csupán annyiban igényeltek kiegészítést, hogy az ítéltábla további enyhítő körülményként értékelte azt, hogy a vádlott hosszabb ideje van előzetes fogva tartásban, mivel annak tartama immár megközelíti a két évet [56/2007. BK vélemény III/10. pont].

[14] A fentiek szerint kiegészített bűnösségi körülményekre figyelemmel helytállóan jutott a törvényszék arra a következtetésre, hogy a büntetési célok vádlottl vádlott esetében kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabásával biztosíthatók megfelelően. Az ítéltábla teljes mértékben egyetértett a törvényszék azon – kellően részletesen kifejtett – álláspontjával, amely szerint a vádlottal szemben a törvényi minimumot kis mértékben meghaladó, az irányadó büntetési tételkeret középértékét ugyanakkor meg nem közelítő tartamú szabadságvesztés kiszabása mindenképpen indokolt, egyúttal azonban elégséges is, az így kiszabott szabadságvesztés tartamát tehát a másodfokú bíróság arányosnak tartotta. Mindezek alapján az ítéltábla a vádlottl vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésnek sem a lényeges súlyosítását, sem pedig annak lényeges enyhítését nem találta indokoltnak.

[15] Helytállóan ismerte fel a törvényszék azt is, hogy vádlott1 vádlott olyan, végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt külföldi állampolgár, aki a magyar nyelvet nem beszéli, és akinek a szabadságvesztés büntetést hazájától és hozzátartozóitól távoli országban, számára minden tekintetben idegen környezetben kell letöltenie. Mindezek alapján tehát helyesen járt el az elsőfokú bíróság azáltal, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát – az irányadó fegyház fokozathoz képest – eggyel enyhébb, tehát börtön végrehajtási fokozatban rendelte végrehajtani. Ezen rendelkezés meghozatala során a törvényszék figyelemmel volt a Szegedi Ítéltábla által régóta következetesen érvényesített bírói gyakorlatra, amelyet ítéletének indokolásában kellő részletességgel meg is jelenített.

[16] Az ítéltábla a kiutasítás tartamát ugyancsak arányosnak tartotta, amelynek ekként sem a lényeges súlyosítása, sem pedig a lényeges enyhítése nem volt indokolt.

[17] Az elsőfokú bíróság ugyancsak a törvény előírásainak megfelelően járt el akkor, amikor a vádlottól lefoglalt mindösszesen 55.500 valuta készpénzre vagyonekobjást rendelt el, a törvényszék által e körben adott jogi indokolás szintén mindenben helytálló és kimerítően részletes volt. Tekintettel arra, hogy a Btk. 74/A. § (2) bekezdés a) pontjában megfogalmazott, a Btk. 74/A. § (3) bekezdés szerinti tartalmú fordított bizonyítási teher az eljárás során nem vezetett eredményre, így az ítéltábla a vagyonekobjás mellőzését célzó védelmi fellebbezést sem tartotta alaposnak.

[18] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb – így az előzetes fogva tartásban töltött idő beszámításával, a bűnjelekkel és a bűnügyi költség viselésével kapcsolatos – rendelkezései úgyszintén törvényesek voltak. Észlelte ugyanakkor az ítéltábla, hogy a törvényszék az ítéletének rendelkező részében elmulasztotta feltüntetni az elkobzással érintett kábítószeres szakértői vizsgálata során elkészített igazságügyi vegyészszerkesztői vélemény számát, amelyet a másodfokú bíróság a rendelkező részben írtak szerint pótol.

[19] Másfelől, miként arra átiratában a fellebbviteli főügyészség képviselője helyesen hivatkozott, az elsőfokú bírósági eljárás során olyan további – fordítással összefüggő – bűnügyi költség merült fel, amelyről a törvényszék az ítéletében nem rendelkezhetett, az erről történő pótlólagos rendelkezés tehát a másodfokú bíróság feladata volt. Ez az összeg a fellebbviteli főügyészség átiratában feltüntetett – helyesen – 231.478,- Ft mellett magában foglalta egyrészt a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.244/2025/7. számú határozatával megállapított 15.944,- Ft, másrészt pedig a Szegedi Ítéltábla Bpkf.III.548/2025/8. számú végzésével megállapított 8.912,- Ft bűnügyi költség összegét is.

[20] A fentiekben kifejtettekből következően az ítéltábla a bejelentett fellebbezéseket egyik irányban sem tartotta alaposnak, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét – a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – helybenhagyta.

[21] Az ítéltábla a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámította az általa az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetése óta előzetes fogva tartásban töltött időt [Btk. 92. § (1)-(2) bekezdései].

[22] A másodfokú bírósági eljárás során felmerült bűnügyi költségből a vádlott – a kötelező védelem ellátásával összefüggésben – 1.400,- Ft megfizetésére köteles [Be. 613. § (1) bekezdés és Be. 574. § (1) bekezdés], míg a fennmaradó, fordítással kapcsolatban felmerült bűnügyi költséget az állam viseli [Be. 613. § (1) bekezdés és Be. 576. § (1) bekezdés b) pont].

[23] A végzés elleni fellebbezési jog a Be. 615. § (1)-(2a) bekezdéseiből következően kizárt.

Szeged, 2026. május 4.

dr. Nagy Erzsébet s.k.
a tanács elnöke

dr. Kóbor Jenő s.k.
előadó bíró

dr. Joó Attila s.k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.III.167/2026/16. számú végzése és a Szegedi Törvényszék 3.B.39/2025/42. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2026. május 4.

dr. Nagy Erzsébet s.k.
a tanács elnöke